

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๑๙๐ - ๒๑๖/๒๕๖๔

.....

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔

ระหว่าง { นาย [redacted] กับพวกรวม [redacted] คน ผู้กล่าวหา
ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง
บริษัท [redacted] ที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted]
นาย [redacted] และนาย [redacted] [redacted]
นาย [redacted] ที่ ๒

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ นาย [redacted] กับพวกรวม [redacted] คน และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ [redacted] และนาย [redacted] ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กล่าวหาบริษัท [redacted] โดยนาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] และนาย [redacted] ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และนาย [redacted] ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [redacted] คน เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทำคำร้องให้พยานหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ เป็นอนุกรรมการสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงาน และผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้นายจ้างฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองรับผู้กล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมและจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับแต่วันเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน หรือให้จ่ายค่าเสียหายเป็นจำนวนเงิน [redacted] บาท และ จำนวน [redacted] บาท ตามลำดับ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันเลิกจ้างจนกว่าจะชำระเสร็จ และจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้กล่าวหาที่ ๓ ถึงที่ ๒๗ เป็นเงินจำนวนตั้งแต่ [redacted] บาท ถึง [redacted] บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันเลิกจ้างจนกว่าจะชำระเสร็จ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

เดิมมีผู้กล่าวหายื่นคำร้องจำนวน ๑ คน ต่อมาผู้กล่าวหาจำนวน ๑ คน ได้ขอถอนคำร้อง คงเหลือผู้กล่าวหาจำนวน ๑ คน ที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์จะต้องพิจารณาวินิจฉัย จึงขอเลื่อนผู้กล่าวหาลำดับถัดไปขึ้นมาแทนที่

ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เข้าทำงานเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นระยะเวลาที่แตกต่างกัน ได้รับมอบหมายในตำแหน่งหน้าที่และอัตราค่าจ้างที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน สมัครเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] ก่อนที่จะถูกเลิกจ้างโดยผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสหภาพแรงงาน และผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสหภาพแรงงานซึ่งสหภาพแรงงานมีสมาชิกประมาณ [REDACTED] คน โดยสหภาพแรงงานได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลางเมื่อวันที่ [REDACTED] สิงหาคม [REDACTED] และมีการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกเมื่อวันที่ [REDACTED] กันยายน [REDACTED] ณ ห้องประชุม [REDACTED] ฝ่าย [REDACTED] และ [REDACTED] บริษัท [REDACTED] ทำอากาศ [REDACTED] มีผู้กล่าวหาที่ ๔ เป็นประธานในที่ประชุม และในที่ประชุมได้มีการเลือกตั้งกรรมการสหภาพแรงงานจำนวน [REDACTED] คน โดยผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสหภาพแรงงานด้วย ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ประธาน และได้มีการแต่งตั้งผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ เป็นอนุกรรมการสหภาพแรงงาน ส่วนผู้กล่าวหาอื่นเป็นเพียงสมาชิกแต่เป็นแกนนำในการดำเนินการต่าง ๆ ของสหภาพแรงงานร่วมกับกรรมการและอนุกรรมการซึ่งสหภาพแรงงาน [REDACTED] เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มลูกจ้างที่ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มลูกจ้างที่ใช้ชื่อทีมว่า "[REDACTED]" ที่ทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างโดยเฉพาะเรื่องการต่อต้านการคอร์รัปชันภายในองค์กร ซึ่งการดำเนินงานและการเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงานมีลักษณะร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มโดยมีสมาชิกในหลายหน่วยงาน แต่ละหน่วยงานจะมีตัวแทนเข้าร่วมหรือประสานงานกับกรรมการสหภาพแรงงาน ในส่วนของผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เป็นส่วนหนึ่งในแกนนำของสหภาพแรงงาน ซึ่งในการดำเนินการของสหภาพแรงงานมีการเคลื่อนไหวเรียกร้องความเป็นธรรมเพื่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกและลูกจ้างอันเนื่องมาจากการฟื้นฟูกิจการอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม โดยเมื่อวันที่ [REDACTED] ตุลาคม [REDACTED] ขอให้มีการแก้ไขข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างบริษัท [REDACTED] เพื่อให้ลูกจ้างสามารถลาออกจากการเป็นสมาชิกกองทุนแต่ยังไม่ได้ลาออกจากการเป็นลูกจ้างได้รับเงินสมทบที่ได้จ่ายไว้กับกองทุนแล้ว เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในอนาคตของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แต่ไม่ได้รับการสนองตอบจึงนำไปสู่การทำหนังสือเรียกร้องไปยังนายกรัฐมนตรีสำนักงาน [REDACTED] และนายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ นับเป็นเหตุการณ์แรกที่ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองไม่พอใจผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน และจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้มีกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรใหม่ โดยเปิดให้ลูกจ้างสมัครเข้ากระบวนการคัดเลือก และได้มีการแก้ไขข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานฉบับใหม่ที่ไม่เป็นคุณต่อลูกจ้างที่สมัครเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ สหภาพแรงงานโดยผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน ได้เป็นแกนนำในการยื่นคำร้องต่ออธิบดี

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเมื่อวันที่ มีนาคม เพื่อให้คุ้มครองสภาพการจ้างเดิมและคัดค้านข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานฉบับลงวันที่ มิถุนายน อันเป็นการถือได้ว่าเป็นการยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ ขอให้อธิบดีวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ให้พยานหลักฐานและข้อเท็จจริงอีกหลายครั้งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองไม่พอใจเป็นอย่างมาก ต่อมาวันที่ เมษายน สหภาพแรงงานได้ยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดำเนินการโดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายเพื่อให้ไม่ต้องอยู่ในการบังคับใช้ของกฎหมายแรงงานเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สหภาพแรงงานได้ยื่นคำร้องและให้หลักฐานต่อพนักงานตรวจแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด กรณีผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปีสะสมแก่ลูกจ้างอันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบ สภาพการจ้างเดิมและขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐ ซึ่งสมาชิกสหภาพแรงงานรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างอื่นที่ได้รับความเดือดร้อนอีกมากกว่า ๔๐๐ คน ได้ร่วมลงลายมือชื่อท้ายคำร้อง และวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ได้ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด กรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ยกเลิกคำสั่งเพิกถอนสิทธิขายช่างอากาศยาน ซึ่งเป็นเหตุให้ถูกตัดเงินค่าใบอนุญาต ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ มีได้เข้าร่วมโครงการร่วมใจจากองค์กร และไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่กลับไม่ถูกเลิกจ้างพร้อมกับผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และลูกจ้างอื่นอีกรวม ๕๐๘ คน ตามประกาศเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แต่เมื่อภายหลังจากที่ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ได้ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานเมื่อวันที่ มิถุนายน กลับมีชื่อถูกเลิกจ้างพร้อมกับลูกจ้างที่เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ที่ไม่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองตามประกาศเลิกจ้างฉบับลงวันที่ มิถุนายน นอกจากนี้ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ได้เคยเป็นโจทก์ยื่นคำฟ้องผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นจำเลยต่อศาลแรงงานภาค เมื่อปี ๒๕๖๒ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ร แต่เนื่องจากการพิจารณาแล้วเลยมาระทั้งศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ฟ้นฟูกิจการและตั้งผู้ทำแผนฟื้นฟูจึงเข้าสู่ช่วงเวลาห้ามฟ้องผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นลูกหนี้ ศาลแรงงานภาค จึงจำหน่ายคดีออกจากสารบบความชั่วคราว และเมื่อศาลล้มละลายกลางเห็นชอบด้วยแผนและตั้งผู้บริหารแผนเมื่อวันที่ มิถุนายน ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ได้เตรียมการที่จะขออนุญาตยื่นคำร้องขอให้ศาลแรงงานภาค ยกคดีขึ้นพิจารณาใหม่

เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้อาศัยอำนาจในฐานะผู้รับมอบอำนาจผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการทั้งหมดมอบอำนาจช่วงให้นาย ประธานเจ้าหน้าที่สายทรัพยากรบุคคล เป็นผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ ให้มีผลในวันที่ พฤษภาคม เป็นต้นไป และเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ให้มีผลในวันที่ กรกฎาคม อ้างเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบภาวะขาดทุนสะสมต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน ประกอบกับสถานการณ์โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่สามารถประกอบกิจการการบินได้ตามปกติ จนกระทั่งต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการเมื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องปรับปรุงองค์กรทุก ๆ ด้าน อาทิ ด้านแรงงาน ด้านการลงทุน หรือด้านกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจเพื่อลดต้นทุนทุกด้านลงและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดธุรกิจ

การปรับปรุงองค์กรจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สามารถประกอบกิจการต่อไปเพื่อให้มีกระแสเงินสดเพียงพอสำหรับชำระหนี้ให้แก่บรรดาเจ้าหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการตลอดจนเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เห็นว่า ข้อกล่าวอ้างในการเลิกจ้างที่ระบุในหนังสือเลิกจ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง ซึ่งในความเป็นจริงผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน เพราะเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน กรรมการสหภาพแรงงาน อนุกรรมการสหภาพแรงงาน ได้ทำคำร้อง เป็นพยานและให้หลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือนายทะเบียน หรือพนักงานประνομข้อพิพาทแรงงานหรือต่อศาลแรงงาน แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะต้องฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓ และเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ตามที่ระบุไว้ในหนังสือเลิกจ้างก็ตาม แต่เหตุแท้จริงในการเลิกจ้างมิได้เกิดจากเหตุดังกล่าวเนื่องจากการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประกอบกับข้อมูลที่ถูกกล่าวหาทั้งสองได้ประกาศให้ลูกจ้างและสาธารณชนรับทราบมาโดยตลอดว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีเป้าหมายตามแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนจำนวนลูกจ้างที่จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ คือ ในปี ๒๕๖๒ มีลูกจ้างจำนวน ๒๙,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๖๓ ได้ทยอยลดลูกจ้างลงเหลือ ๒๑,๐๐๐ คน และในปี ๒๕๖๔ ลดลงเหลือประมาณ ๑๔,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ คน เพื่อให้เหมาะสมกับแผนธุรกิจในอนาคตและตามเป้าหมายตามแผนฟื้นฟูกิจการในปี ๒๕๖๘ ที่จะมีจำนวนลูกจ้างประมาณ ๑๔,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ คน และเมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ประกาศให้มีโครงการร่วมใจเสียสละเพื่อองค์กรหรือที่เรียกว่าสมัครใจลาออก โดยในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ มีลูกจ้างทั้งสิ้น ๑๙,๓๗๒ คน มีผู้เข้าร่วมโครงการ ๒ แผน A จำนวน ๑,๘๖๒ คน และโครงการสละระยะยาว ๒ แผน B และ C Block ๑,๒ และ ๓ จำนวน ๒,๘๐๐ คน คงเหลือลูกจ้างที่ไม่เข้าโครงการ ๑๔,๓๒๑ คน ต่อมาในเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เริ่มรับสมัครลูกจ้างเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ จากจำนวนลูกจ้างที่คงเหลืออยู่จำนวน ๑๔,๓๒๑ คน ได้สมัครเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่จำนวน ๑๓,๕๐๐ คน คงเหลือลูกจ้างที่ไม่เข้าโครงการ ๘๒๑ คน และกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่จำนวน ๘๒๑ คน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าภายหลังจากมีผู้เข้าโครงการ ๒ ข้างต้นแล้วในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน ถูกเลิกจ้างมีลูกจ้างเหลือเพียงประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน เท่านั้น ซึ่งน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองตั้งเป้าหมายเพื่อให้เหมาะสมกับแผนธุรกิจในอนาคตแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน รวมทั้งลูกจ้างอื่นอีกแต่อย่างใด การที่จำนวนลูกจ้างที่เหลือภายหลังจากมีลูกจ้างเข้าโครงการ ๒ น้อยกว่าเป้าหมายตามแผนธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ซึ่งส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่มีความจำเป็นต้องเลิกจ้างลูกจ้างอีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะรักษาการประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการได้ให้ข้อมูลแก่ลูกจ้างในรายการ ๒ ซึ่งเป็นรายการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะรักษาการประธานเจ้าหน้าที่บริหาร หรือที่เรียกว่า ๒ จะมาให้สัมภาษณ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นประจำทุกวันศุกร์ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการไม่เลิกจ้างลูกจ้างที่ไม่เข้าโครงการ ๒ และ ไม่เข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ว่าจะไม่เลิกจ้างลูกจ้างกลุ่มนี้และจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยมีสาระสำคัญในประเด็นว่า “ลูกจ้างจะไม่ตกงานกลุ่มที่ไม่เปลี่ยนอะไรเลยจะยังใช้สัญญาจ้างเดิมคนที่ไม่สมัครอะไรเลยถือว่าเป็นพี่น้องกันอยู่เราต้องดูแลกันไปเราต้องดูแลกันไปไม่ทิ้งไว้กลางทาง” นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ยังได้ชี้แจงสำนักข่าว ๒ ว่าพนักงานที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่

และไม่ได้แสดงความจำนงค์ใด ๆ จะยังคงอยู่ภายใต้สัญญาเดิม และข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลทั้งหมด ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่งหรือระเบียบใด ๆ ที่มีอยู่ตามเดิมจนกว่าบริษัทฯ จะมีนโยบายใด ๆ ต่อไป

จากข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มิได้มีแผนที่จะเลิกจ้างลูกจ้างหลังจากที่มีผู้เข้าร่วมโครงการ [REDACTED] เกินกว่าจำนวนที่ตั้งเป้าหมายตามแผนธุรกิจในอนาคตแล้ว ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองมีแผนที่จะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ตั้งแต่แรกย่อมไม่ประกาศต่อลูกจ้างและสาธารณชนว่าจะไม่เลิกจ้างกลุ่มลูกจ้างที่ไม่ได้เข้าร่วมทั้งสองโครงการดังกล่าวอย่างแน่นอนเพราะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) การประกาศข้อมูลอันเป็นเท็จ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะรักษาการประธานเจ้าหน้าที่บริหาร [REDACTED] ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ให้ข้อความอันเป็นเท็จต่อลูกจ้างและสาธารณชนอันเป็นการทำให้ผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน และลูกจ้างคนอื่นที่มีได้เข้าร่วมโครงการ [REDACTED] และไม่เข้ากระบวนการสมัครโครงการใหม่เข้าใจข้อเสนอของผู้ถูกกล่าวหาผิดไปจากความเป็นจริงทำให้ได้รับความเสียหาย เนื่องจากหากผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ได้รับข้อมูลจากผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองว่าถ้าไม่เข้าโครงการทั้งสองประเภทดังกล่าวแล้วจะต้องถูกเลิกจ้างผู้กล่าวหา ทั้ง [REDACTED] คน จะต้องพิจารณาเข้าร่วมโครงการใดโครงการหนึ่งเพื่อมิให้ต้องถูกเลิกจ้าง นอกจากนี้ เหตุแห่งการเลิกจ้างที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อ้างนั้น เป็นเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองทราบที่อยู่แล้วหากผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองวางแผนการที่จะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ด้วยเหตุดังที่อ้างจริงย่อมสามารถบอกกล่าวก่อนการเลิกจ้างได้มากกว่า ๑๐ วัน ซึ่งหากข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองมีเจตนาที่จะบอกเลิกจ้างแบบกะทันหันให้มีผลภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันแจ้งการเลิกจ้างไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตามถือได้ว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองมีเจตนาเป็นการกลั่นแกล้งผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ทำให้ผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ได้รับความเสียหายด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงดังที่กล่าวข้างต้นเห็นได้ว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองอ้างว่าจำเป็นต้องเลิกจ้าง ผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน เพราะเหตุขาดทุนสะสม สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) และเหตุต้องฟื้นฟูกิจการตามหนังสือเลิกจ้างจึงไม่เป็นความจริงอีกทั้งผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน มีอายุงานส่วนใหญ่เกิน ๒๐ ปี ซึ่งในการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องจ่ายเงินค่าชดเชยการเลิกจ้างตามกฎหมายในอัตรา ๔๐๐ วัน (๑๓.๓๓ เดือน) จ่ายค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าในอัตรา ๑ เดือน จ่ายค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีสะสมเฉลี่ยประมาณคนละ ๑ เดือน รวมต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างสำหรับการเลิกจ้างเฉลี่ยประมาณ ๑๕ เดือนต่อคน หากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่มีการเลิกจ้างลูกจ้างจะมีเงินสำหรับจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างถึง ๑๕ เดือน คือ ประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งในเวลาดังกล่าวเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สามารถดำเนินกิจการได้เต็มที่แล้วเมื่อพิจารณาประกอบกับจำนวนลูกจ้างในขณะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน จะพบว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีลูกจ้างจำนวนไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ คน ซึ่งอยู่ในอัตรากำลังคนที่ได้วางแผนไว้เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจในอัตรา ๑๓,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ คน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงไม่มีความจำเป็นต้องเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน นอกจากนี้ ตามหนังสือเลิกจ้างที่อ้างว่าเมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องปรับปรุงองค์กรทุกด้านเพื่อลดต้นทุนทุกด้านลง และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดธุรกิจการบิน การปรับปรุงองค์กรจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สามารถประกอบกิจการต่อไปเพื่อให้มีกระแสเงินสดเพียงพอสำหรับชำระหนี้ให้แก่บรรดาเจ้าหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการตลอดจนเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง กล่าวคือ การจะมีศักยภาพสูงเพียงพอ

ที่จะแข่งขันในทางธุรกิจต้องมีผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณภาพหากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องเลิกจ้างลูกจ้าง อันเนื่องมาจากเหตุตามหนังสือเลิกจ้างจริงดังที่อ้างก่อนเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองต้องทำการประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือดำเนินการให้มีการสอบแข่งขันเพื่อวัดความรู้ความสามารถตามตำแหน่งงานของลูกจ้างทั้งหมด รวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เพื่อเป็นการคัดเลือกลูกจ้างที่มีผลงานดีทำงานต่อไป แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง มิได้ทำการประเมินผลการทำงานของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน เพื่อคัดเลือกว่าผู้ใดมีผลการทำงานที่ดี และเหมาะสมที่จะทำงานตามแผนธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าข้อกล่าวอ้าง ในหนังสือเลิกจ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดธุรกิจการบริการปรับปรุงองค์กร ไม่เป็นความจริงและก่อนมีประกาศเลิกจ้างเพียง ๑ วัน คือเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ประกาศคำสั่งที่ [REDACTED] เรื่องการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารพนักงานที่อยู่ภายใต้โครงสร้างองค์กรเดิม และการส่งมอบงานโดยมีสาระสำคัญว่าให้พนักงาน ที่ไม่ได้อยู่ในโครงสร้างองค์กรใหม่ส่งมอบงานที่ตนเองทำไว้ให้กับประธานเจ้าหน้าที่ของแต่ละสายงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และคำสั่ง ดังกล่าวให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นที่น่าสงสัยกว่าหากมีการวางแผน ว่าในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จะมีการเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และลูกจ้างอื่น ๆ จะมีคำสั่งให้โยกย้าย ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างอื่น ๆ ด้วยเหตุใด เพราะในวันรุ่งขึ้นก็จะเลิกจ้างอยู่แล้ว อีกทั้งอัตราค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และลูกจ้างอื่นที่ถูกเลิกจ้างพร้อมกันรวม ๕๐๘ คน เฉลี่ยคนละ ประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน คำนวณเป็นรายจ่ายสำหรับลูกจ้างจำนวน ๕๐๘ คน ประมาณเดือนละ ๓๐ ล้านบาท รวมทั้งปีจำนวนปีละ ๓๖๐ ล้านบาท คำนวณครึ่งปีเป็นเงิน ๑๘๐ ล้านบาท เทียบกับรายได้เฉพาะกิจการ ในงบประมาณครึ่งปีแรกของปี ๒๕๖๔ ประมาณ ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๖ เท่านั้น ซึ่งหากไม่เลิกจ้าง ลูกจ้างจำนวน ๕๐๘ คน ก็มีได้ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึงขนาดดำเนินกิจการต่อไปไม่ได้ ดังนั้น จึงไม่มีความ จำเป็นต้องเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน

การเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงานที่มีผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน และเป็นแกนนำนั้น มิได้มีเพียงการยื่นคำร้องการให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่และรัฐมนตรีตามกฎหมายแรงงาน เท่านั้น ยังมีการยื่นคำร้องในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมบังคับคดีซึ่งเป็น หน่วยงานดูแลเรื่องการฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ พิจารณาถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้กล่าวหา ทั้ง ๒ คน เชื่อว่านอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วมีการเคลื่อนไหวที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อกระบวนการฟื้นฟู กิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และการเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งนำไปสู่ การบอกกล่าวเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน อย่างเร่งด่วนภายใน ๑๐ วัน ก่อนที่จะมีการลงมติของเจ้าหน้าที่ เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการและตั้งผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และก่อนที่จะ ยื่นแผนฟื้นฟูพร้อมรายชื่อผู้บริหารแผนฟื้นฟูต่อศาลล้มละลายกลางเพื่อพิจารณาเห็นชอบด้วยแผนและตั้ง ผู้บริหารแผนในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ กล่าวคือ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เดินทางประกาศให้มีการแสดง ความจำนงเข้าสู่กระบวนการล้มละลายของโครงสร้างองค์กรใหม่ และให้ผู้ผ่านการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ ยอมรับข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งให้บังคับใช้ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานว่าเป็นข้อบังคับฯ ที่ชอบด้วย กฎหมายและสามารถใช้บังคับได้หรือไม่ อีกทั้งยังพบว่ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่

จำกัดให้เข้ารับสมัครในครั้งแรกเพียงครั้งเดียวหากไม่สมัครในครั้งแรกแล้วไม่สามารถสมัครเข้ากระบวนการได้อีก ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองมิได้รับฟังการทักท้วงของกรรมการสหภาพแรงงาน และสมาชิกสหภาพแรงงานรวมทั้งผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ที่ขอให้มีการวินิจฉัยในประเด็นข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแต่อย่างใด นอกจากนี้ภายหลังจากมีการเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และมีการประกาศผลรอบแรกปรากฏว่ามีการเล่นพรรคเล่นพวกหรือที่เรียกกันว่า “ลูกเทพ” (“ลูกเทพ” หมายถึง ลูกจ้างที่มีความสนิทสนมหรือรู้จักมักคุ้นกับลูกจ้างระดับบริหารเป็นอย่างดีมักได้รับสิทธิพิเศษ หรือมีอภิสิทธิ์เหนือกว่าลูกจ้างคนอื่นๆ) ให้ผ่านการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ทั้ง ๆ ที่คุณสมบัติน้อยกว่าผู้ที่ไม่ผ่านการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ ซึ่งทำให้เห็นกระบวนการที่บิดเบี้ยวไม่เป็นธรรมและในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองยังประกาศกำหนดให้ลูกจ้างที่ไม่เข้าร่วมทั้งสองโครงการและผู้ที่ไม่ผ่านการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ครั้งที่ ๑ ใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปีที่จะสมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อสภาพการจ้างเดิม และเริ่มมีการร้องเรียนจากสมาชิกสหภาพแรงงานและลูกจ้างจำนวนมาก ซึ่งสหภาพแรงงานรวมทั้งผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จำเป็นต้องมีผู้บริหารที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมซื่อสัตย์ โปร่งใส และมีคุณธรรมในการแก้ไขปัญหาที่หมักหมมภายในกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ สหภาพแรงงานและผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จึงได้รณรงค์และเรียกร้องให้มีการเสนอชื่อนาย [REDACTED] หนึ่งในผู้ทำแผนฟื้นฟูที่มีแนวคิดและจุดยืนในการคัดค้านการทำแผนฟื้นฟูกิจการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาโดยตลอด โดยผู้กล่าวหาที่ ๒ ได้เป็นผู้จัดทำแคมเปญสนับสนุนชื่อนาย [REDACTED] เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการผ่านเว็บไซต์ [REDACTED] ทางสื่อสังคมออนไลน์ และผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ได้ร่วมกันประชาสัมพันธ์จนกระทั่งมีผู้เข้าร่วมลงชื่อเป็นจำนวนประมาณ ๒,๔๐๐ คน รวมทั้งมีผู้สนับสนุนในไลน์กลุ่ม [REDACTED] ประมาณ ๘๐๐ คน สหภาพแรงงานจึงได้ยื่นความเห็นสนับสนุนนาย [REDACTED] ให้เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการต่อนายกรัฐมนตรี ภายหลังจากมีการร่วมกันสนับสนุนนาย [REDACTED] ในเว็บไซต์ [REDACTED] จำนวนมาก ประกอบกับผู้กล่าวหาที่ ๑ ในฐานะตัวแทนของสหภาพแรงงานยังให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง โดยคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มิให้เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทำให้เริ่มมีการตอบโต้จากผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองโดยให้ข่าวต่อสื่อมวลชนว่าการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมผู้บริหารแผนก็จะต้องทำตามกระบวนการทางกฎหมาย โดยต้องขอเสนอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการก่อนการประชุมเจ้าหน้าที่ โดยเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ในฐานะตัวแทนสหภาพแรงงานให้สัมภาษณ์รายการ [REDACTED] โดยให้สัมภาษณ์ชัดเจนว่าสนับสนุนผู้ที่จะมาบริหารผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส ซึ่งสนับสนุนนาย [REDACTED] เข้ามาเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการและคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มาเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาที่ ๑ และทีมงานสหภาพแรงงานยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี ผ่านศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาล โดยเสนอชื่อนาย [REDACTED] เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ ต่อมาวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ให้สัมภาษณ์ในรายการ [REDACTED] โดยพูดในใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่ลูกจ้างฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ หรือกรณีความขัดแย้งกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พูดถึงขนาดจะกักโยตินผู้ที่ฟ้องร้องซึ่งเข้าใจได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ต้องการสื่อสารรวมถึงผู้ที่ยื่นคำร้องต่อหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงสหภาพแรงงานและผู้ร้องในชุดนี้ด้วยซึ่งคำว่ากักโยติน (ในภาษาฝรั่งเศส : guillotine) ในความหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้สื่อสารออกมา นั้น เข้าใจได้ว่ามิได้หมายถึงการลงโทษผู้ทำผิดในชั้นประหารชีวิตโดยการตัดศีรษะด้วยเครื่องตัดศีรษะในประเทศแถบยุโรปเมื่อหลายร้อยปีก่อน แต่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ว่าเป็นการเปรียบเทียบว่าหากมีผู้ที่ฟ้องร้อง

หรือยื่นคำร้องต่อหน่วยงานต่าง ๆ ก็ต้องมีการ “เลิกจ้าง” ซึ่งในทางแรงงานการเลิกจ้างเปรียบเสมือนการลงโทษประหารชีวิตลูกจ้างนั่นเอง นอกจากนี้ในวันดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ยังได้พูดในลักษณะที่ไม่ยอมรับการใช้สิทธิฟ้องร้องต่าง ๆ ของพนักงานหากมีการฟ้องร้องต่อหน่วยงานของรัฐหรือการฟ้องศาล ผู้ฟ้องร้องกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องแยกจากกันอีกด้วย จากข้อความการสื่อสารของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะรักษาการประธานเจ้าหน้าที่บริหารดังกล่าวข้างต้นประกอบกับข้อความที่เคยพูดต่อพนักงานจำนวนมากว่า “ผมเคยประกาศไปแล้วนะครับว่าใครที่เอาข้อมูลไปให้ใครอย่างไรและทำให้องค์กรเสียหายเนี่ยผมจะเนมิไว้แน่ครับแล้วผมจะถือว่าท่านทำผิดในเรื่องของนโยบายเอางี้แน่ครับเพราะว่าผมไม่ต้องการคนที่ปั่นป่วนในการทำงานเดินหน้าต่อไปนะครับ” รวมทั้งในรายการ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่พูดว่า “อ้อเลยครับ เราต้องพูดเรื่องดี ๆ ของการบินไทย คนที่คิดคนที่เก่งเค้าพูดเรื่องดี ๆ ได้เนี่ยมีเฟสบุ๊คโรเนี่ยก็เข้าไปอธิบายนะครับแล้วเดี๋ยวทางทีมสื่อสารองค์กรภาพลักษณ์องค์กรจะทำให้แพ็คเกจและอธิบายในแต่ละเรื่องๆ เข้าไปช่วยกันส่งอินโฟกราฟฟิคออกไปนะครับ อย่าให้ใครบางคนอยากดังแล้วก็ทำเรื่องที่บิดเบือนมันเสียหายนะครับก็ไม่ใช่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีลักษณะพิเศษเป็นความสิทธิเสรีภาพแต่เราก็มีหน้าที่ที่ต้องชี้แจงนะครับ ชี้แจงข้อเท็จจริงไม่มีบิดเบือนนะครับ แล้วก็ไม่รู้เราไม่สามารถรับรู้ได้ว่าใครจะกล่าวร้ายเราคนผิดหวังเราเค้าจะรีแอคยังไง” ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ให้ทีมงานติดตามการดำเนินงานของสหภาพแรงงานโดยกรรมการ อนุกรรมการ และแกนนำ ซึ่งก็คือผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ซึ่งในช่วงประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมามีเพียงสหภาพแรงงาน [REDACTED] เท่านั้นที่มีการเคลื่อนไหวยื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและแรงงานสัมพันธ์ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องรวมถึงนายกรัฐมนตรี อีกทั้งให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนงไม่ว่าจะสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อออนไลน์ และรายการโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายเดือนเมษายนเรื่อยมามีการรณรงค์เรื่องคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นผู้บริหารแผนแม่ในขณะดังกล่าวนี้คือวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีคำสั่งที่ [REDACTED] ซึ่งเชื่อได้ว่าคือคณะเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พูดไว้ว่าจะตั้งมา “กียอดินให้หมดเรื่องฟ้องต่าง ๆ” และสั่งให้มาติดตามผู้กล่าวหาที่เป็นแกนนำทั้ง [REDACTED] คน ซึ่งกำลังจะไปขอตรวจสอบอำนาจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และยื่นหนังสือร้องเรียนที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] และกรมบังคับคดี วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สหภาพแรงงานออกหนังสือแถลงการณ์แสดงจุดยืนในการเสนอผู้บริหารแผนฟื้นฟูและขอคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ยื่นหนังสือต่ออธิบดีกรมบังคับคดีขอให้ตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่โหวตแผนและรายชื่อผู้บริหารแผนมีชื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการทั้ง ๆ ที่แผนฟื้นฟูฉบับที่จะเสนอให้เจ้าหน้าที่ลงมติเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ยังไม่มีชื่อของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นผู้บริหารแผน วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงนำมาสู่การมอบอำนาจช่วงให้นาย [REDACTED] มีอำนาจการจัดการใด ๆ และดำเนินการต่าง ๆ ตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควรกับลูกจ้างที่อยู่ในโครงสร้างเก่า ซึ่งมีผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน รวมอยู่ในนั้นด้วย วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีคำสั่งเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ กับลูกจ้างอื่นรวม ๕๐๘ คน และมีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ในเวลาต่อมาเพื่อกลับเกลื่อนความต้องการที่จะเลิกจ้างเฉพาะผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน กรณีการคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มิให้ทำหน้าที่ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ นั้น ถือเป็นการคัดค้านนายจ้างที่เชื่อมโยงมาจากการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานอันเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เชื่อมโยงกับกระบวนการจัดการเพื่อให้ลูกจ้างเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ ซึ่งดำเนินการโดยผิดเงื่อนไขที่กำหนดประกาศไว้ ขาดความโปร่งใส ขัดกับหลักธรรมาภิบาล จึงขาด

คุณสมบัติและความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งเป็นความขัดแย้งในทางแรงงานและเกี่ยวเนื่องกับการยื่นคำร้อง การตรวจสอบ และการให้พยานหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ทางด้านแรงงานว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกระทำผิดกฎหมาย ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เอาเปรียบลูกจ้าง ไม่จริงใจแก้ไขปัญหาลูกจ้างทั้งสองไม่พอใจ และนำไปสู่การเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน

เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ นาย [redacted] ประธานเจ้าหน้าที่สายทรัพยากรบุคคลลงนามในประกาศที่ [redacted] เรื่องเลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชยลูกจ้างจำนวน ๕๐๘ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ โดยให้มีผลในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป และลงนามในประกาศที่ [redacted] เรื่องเลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชยลูกจ้างจำนวน ๘๕๔ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เห็นว่านาย [redacted] ไม่มีอำนาจเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เนื่องจากในการเลิกจ้างดังกล่าว นาย [redacted] ลงลายมือชื่อในประกาศเลิกจ้างซึ่งผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในประกาศเลิกจ้างจะต้องเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะประธานเจ้าหน้าที่บริหาร แต่อย่างไรก็ตามการที่นาย [redacted] ลงลายมือชื่อในประกาศเลิกจ้างดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มีเจตนามอบอำนาจให้นาย [redacted] เพื่อปกปิดเจตนาที่แท้จริงของตนที่ต้องการเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เพราะเหตุไปยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และเจ้าพนักงานตามกฎหมายแรงงานหลายแห่ง และเพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ซึ่งสหภาพแรงงานได้ให้ข้อมูลแก่ลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ว่ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ทำให้ผู้ผ่านการกลั่นกรองต้องยอมรับข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานใหม่และสภาพการจ้างใหม่ที่ต่ำกว่าเดิม อันเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม ทำให้มีลูกจ้างจำนวนหลายร้อยคนเห็นด้วยกับสหภาพแรงงาน และแกนนำของสหภาพแรงงานที่เรียกร้องให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้ถูกกฎหมาย จึงตัดสินใจไม่เข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ อีกทั้งยังมีมติให้ณรงค์สนับสนุนนาย [redacted] ให้เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และคัดค้านการเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ อย่างชัดเจน อันเป็นกรณีความขัดแย้งระหว่างสหภาพแรงงานและผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน กับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นศาลล้มละลายกลางกำลังจะมีคำสั่งพิจารณาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการและตั้งผู้บริหารแผนในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ต้องตัดสินใจอย่างเร่งด่วนที่จะต้องเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เพื่อเป็นการตัดไฟเสียแต่ต้นลม จากการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนทั้งเจ็ดคนแล้วซึ่งตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๙๐/๒๔ บัญญัติว่า “ถ้าศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่ผู้ทำแผนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้บริหารของลูกหนี้และผู้บริหารชั่วคราวโดยไม่ชักช้าอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนให้เริ่มแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าวและให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้บริหารของลูกหนี้หรือผู้บริหารชั่วคราวสิ้นสุดลง.” และมาตรา ๙๐/๒๕ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๔๒ และมาตรา ๙๐/๖๔ เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้วให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้อยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้ทำแผนและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ (๙) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนโดยอนุโลม” ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าเมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๓ แล้ว อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ตกอยู่กับผู้ทำแผนทั้งเจ็ด ซึ่งรวมถึงกรณีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ด้วย เมื่อพิจารณาประกาศ

และหนังสือเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน แล้วจะพบว่านาย [] ใช้อำนาจเลิกจ้างในฐานะประธานเจ้าหน้าที่
สายทรัพยากรมนุษย์อันเป็นอำนาจของผู้บริหารของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยมิได้อ้างถึงการเป็นผู้รับมอบอำนาจ
จากผู้ทำแผนทั้งเจ็ดแต่อย่างใดนาย [] จึงไม่มีอำนาจเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และในประเด็นนี้
เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทำแผนทั้งเจ็ดหลบเลี่ยงที่จะใช้อำนาจ
ในฐานะผู้รับมอบอำนาจของผู้ทำแผนทั้งเจ็ดมาลงนามเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับการ
ไม่ใช้อำนาจการเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่กล่าวไว้แล้ว หากนาย [] จะอ้างว่าได้รับมอบอำนาจ
ช่วงจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทำแผนทั้งเจ็ดตามหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๒๘
มกราคม ๒๕๖๔ และในหนังสือมอบอำนาจข้อ ๖. ของหนังสือมอบอำนาจได้ระบุไว้ว่า “ดำเนินการทั้งปวง
เกี่ยวกับการว่าจ้าง กำหนดค่าจ้าง ทำสัญญาจ้างพนักงานและลูกจ้างของบริษัท รวมทั้งให้พนักงานและลูกจ้าง
พ้นจากหน้าที่หรือออกจากงานหรือจัดการอย่างใด ๆ แก่บรรดาพนักงานและลูกจ้างของบริษัท ตามที่เห็นว่า
จำเป็นและสมควร” ก็ตาม แต่การมอบอำนาจดังกล่าวมีข้อยกเว้นไว้ในหน้า ๔ ย่อหน้าแรก ว่า “ทั้งนี้ การมอบ
อำนาจให้กระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ตามกิจการข้างต้นนั้น ไม่รวมถึงการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับกระบวนการฟื้นฟูกิจการของบริษัท และไมรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ที่ไม่ใช่กิจการบริหารงานประจำวัน
ตามปกติทั่วไปเพื่อให้การดำเนินการตามทางการค้าปกติของบริษัท ดำเนินต่อไปได้.” ซึ่งหากพิจารณาจาก
ข้ออ้างในหนังสือเลิกจ้างที่ระบุไว้ว่า “บริษัทต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการเมื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู
กิจการแล้วบริษัท มีความจำเป็นต้องปรับปรุงองค์กรทุก ๆ ด้าน อาทิ ด้านแรงงาน การปรับปรุงองค์กรดังกล่าว
เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บริษัท สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ เพื่อให้มีกระแสเงินสดเพียงพอสำหรับ
ชำระหนี้ให้แก่บรรดาเจ้าหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการตลอดจนเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของบริษัท
ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น บริษัท จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยลดจำนวนพนักงานลง บริษัท
จึงจำเป็นต้องเลิกจ้างพนักงานจำนวน ๕๐๘ คน ” เห็นได้ว่า การเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นการ
ดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อีกทั้งการเลิกจ้างลูกจ้างจำนวน
มากถึง ๕๐๘ คน และต้องใช้เงินจำนวนหลายร้อยล้านบาทเพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ที่ถูกเลิกจ้างตามกฎหมายมิใช่การ
ดำเนินกิจการบริหารงานประจำวันตามปกติทั่วไปแต่อย่างใด ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และนาย []
จะเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างอื่นด้วยเหตุตามหนังสือเลิกจ้างย่อมมีปัญหาว่าเป็นการดำเนินการ
ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการฟื้นฟูหรือไม่ และเป็นการดำเนินกิจการบริหารงานประจำวันตามปกติทั่วไป
หรือไม่ ซึ่งหากมีปัญหาดังกล่าวข้างต้นในหนังสือมอบอำนาจระบุไว้ว่า “อนึ่ง การวินิจฉัยหรือตีความว่าการทำ
นิติกรรมสัญญาหรือการดำเนินการใดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของบริษัท หรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
บริหารงานประจำวันตามปกติทั่วไปเพื่อให้การดำเนินการตามทางการค้าปกติของบริษัท ดำเนินต่อไปได้นั้น
จะต้องเสนอให้ผู้มอบอำนาจทุกคนให้ความเห็นชอบก่อน” ดังนั้น การที่นาย [] ลงนามในประกาศ
และหนังสือเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างอื่นไม่ว่าจะในฐานะผู้รับมอบอำนาจช่วงจากผู้ถูกกล่าวหา
ที่ ๒ หรือในฐานะประธานเจ้าหน้าที่สายทรัพยากรบุคคลก็ไม่มีอำนาจเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ได้ หนังสือเลิกจ้าง
ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับได้เช่นกัน ซึ่งในการบริหารกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นั้น
ผู้ทำแผนทั้งเจ็ดมีอำนาจเฉพาะตัวการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ทำแผนจึงต้องดำเนินการร่วมกันในการจัดทำแผน
ฟื้นฟูกิจการเพื่อเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ และจัดการกิจการทรัพย์สินของลูกหนี้นับแต่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน
จนถึงเวลาที่ผู้บริหารแผนได้รับทราบคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนการดำเนินการกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑

จำเป็นต้องให้ผู้ทำแผนมีมติเห็นชอบร่วมกันทุกคนหากขาดคนใดคนหนึ่งย่อมกระทำการนั้น ๆ มิได้ ซึ่งหากจะพิจารณาว่านาย [] ได้รับมอบอำนาจดำเนินการเลิกจ้างจากผู้ทำแผนทั้งเจ็ด หรือรับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก็ต้องพิจารณาจากรายงานการประชุมของผู้ทำแผนทั้งเจ็ดว่ามีการเข้าประชุมและลงลายมือชื่อครบถ้วนทั้งเจ็ดคนหรือไม่ รวมทั้งมีมติโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว หากขาดลายมือชื่อผู้ทำแผนคนหนึ่งคนใดก็ต้องถือว่านาย [] ไม่มีอำนาจเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน

ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เริ่มมีประกาศให้ลูกจ้างสมัครเข้าสู่โครงการสมัครใจลาออก หรือที่เรียกกันว่า [] โดยประกาศให้มี ๓ โครงการ คือ [] แผน A แผน B และ แผน C แต่ละโครงการมีเงื่อนไขแตกต่างกันไปซึ่งหากลูกจ้างเข้าโครงการดังกล่าวจะถือเป็นการลาออกจากการงาน มิใช่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้าง และจะเห็นได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่เอาเปรียบผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน กว่าจะได้รับเงินต้องใช้เวลานานร่วมปีทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน ซึ่งมีหนี้สินและมีภาระค่าใช้จ่ายมากจะไม่สามารถเข้าโครงการนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีผู้เข้าโครงการหลายพันคนแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน เห็นว่าเป็นโครงการที่เอาเปรียบลูกจ้างประกอบกับมีภาระค่าใช้จ่ายสูง และเข้าใจว่ามีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวนมากแล้วน่าจะเพียงพอกับจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ประมาณการสำหรับลูกจ้างที่จะทำงานให้กับองค์กรต่อไปได้ เพราะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ กำหนดไว้ว่าในปี ๒๕๖๔ จะมีลูกจ้างคงเหลือเพื่อทำงานต่อไปจนถึงปี ๒๕๖๘ เป็นจำนวน ๑๓,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ คน ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน จึงไม่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว ในขณะเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประกาศให้ลูกจ้างเข้าโครงการ [] ยังไม่แล้วเสร็จ ในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้แจ้งต่อที่ประชุมประชาคม [] ครั้งที่ ๒ ว่าจะมีกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ โดยชี้แจงว่าผู้ที่เข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างรวมถึงเปลี่ยนแปลงข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน และต่อมาวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประกาศให้มีการกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ โดยมีเงื่อนไขสำหรับผู้เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรอง โดยให้ลูกจ้างรวมผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน สมัครเข้ากระบวนการกลั่นกรองซึ่งผู้ที่เข้าร่วมกระบวนการต้องยินยอมเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างใหม่ที่ต่ำกว่าเดิมมาก โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการตัดและลดทอนสิทธิประโยชน์ อันเป็นการลดสภาพการจ้างของลูกจ้างและผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน ที่เคยมีมาตลอดหลายสิบปีออกไป อีกทั้งลูกจ้างต้องทำสัญญาจ้างใหม่ซึ่งในขณะเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ ลูกจ้างจะไม่ได้เห็นสัญญาจ้างฉบับใหม่เพื่อประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่เปิดเผยสัญญาจ้างฉบับใหม่ว่ามีเนื้อหาในสัญญาจึงมีลักษณะเป็นการปกปิดมิให้ลูกจ้างได้ทราบข้อเท็จจริงที่ตนเองจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเมื่อผ่านกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต่อไปในอนาคต อัตราเงินเดือนใหม่ซึ่งในการตกลงเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ ลูกจ้างจะต้องยินยอมให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ทำให้ลูกจ้างจะไม่สามารถหักทวงได้แย้งหรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างได้เลย ตำแหน่ง และหน่วยงานใหม่เป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่าลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทำงานกันมาเป็นเวลายาวนานนับสิบปี และงานที่ทำส่วนใหญ่เป็นงานเฉพาะด้านหรืองานวิชาชีพที่ต้องมีการฝึกอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายตำแหน่งและหน่วยงานใหม่จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างที่ไม่เป็นคุณทั้งกับลูกจ้างและผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [] คน นอกจากนี้ตามประกาศกระบวนการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ในครั้งแรกยังระบุให้ใช้คะแนนการประเมินการทำงานของตำแหน่งงานเดิมมาพิจารณา อีกทั้งเกณฑ์การพิจารณากลั่นกรองเข้าสู่ตำแหน่งงาน

ตามโครงสร้างองค์กรใหม่ก็ต้องใช้เกณฑ์เฉพาะแต่ละหน่วยงานมาพิจารณา ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายตำแหน่ง และหน่วยงานใหม่จึงทำให้เป็นผลเสียต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และลูกจ้าง เป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันมีผลจากการย้าย ตำแหน่งย้ายงานที่ไม่เหมาะสม ขัดต่อหลักการบริหาร และหลักความเป็นธรรมหลายประการ เช่น มีการย้าย กับต้นมาทำงานฝ่ายบัญชี และเลิกจ้างลูกจ้างฝ่ายบัญชีในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่าไม่ผ่าน การกลั่นกรองทั้ง ๆ ที่กับต้นที่มาอยู่แทนนั้นไม่มีประสบการณ์และไม่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานด้านบัญชีมาก่อน และยังมีการให้ลูกจ้างในงานเดิมสอนงานลูกจ้างที่เป็นลูกเรือที่ย้ายเข้ามาทำงานในส่วนงานคาร์โก้ และเลิกจ้าง ผู้ที่สอนงานคนดังกล่าวทั้ง ๆ ที่ทำงานมาหลายสิบปี เป็นต้น ซึ่งแม้กลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าวจะเป็นการเลิกจ้าง ภายหลังจากที่เลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ แล้วก็ตาม แต่ก็เป็นการแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองดำเนินการกระบวนกรกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็น ธรรมต่อลูกจ้างอันไม่อาจยินยอมรับข้อเสนอเข้ากระบวนการดังกล่าวได้ด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นทำให้ ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เห็นว่าข้อเสนอของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการบีบบังคับให้ลูกจ้างต้องยินยอมในสิ่ง ที่ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จึงขอให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองยื่นข้อเรียกร้อง เพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๘ เพื่อให้เกิดการเจรจาต่อรอง ของทั้งสองฝ่ายและขอให้ปฏิบัติตามความเห็นทางกฎหมายของอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ชี้แจงว่าการให้ลูกจ้างรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและสภาพการจ้างที่ไม่เป็นคุณนั้น ไม่อาจกระทำได้อีกจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานสัมพันธ์เสียก่อนแต่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกลับเดินหน้า เปิดรับสมัครลูกจ้างเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ต่อไปโดยไม่เจรจากับผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ทำให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ไม่อาจรับข้อเสนอเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ได้และเมื่อไม่ได้ เข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ตั้งแต่ครั้งแรกแล้วก็จะไม่ได้สิทธิเข้ากระบวนการกลั่นกรอง สู่โครงสร้างองค์กรใหม่ครั้งต่อไป เพราะการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ครั้งที่ ๒ และที่ ๓ จะต้องเป็น ผู้ที่สมัครเข้ามาตั้งแต่ครั้งแรกเท่านั้น ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่เคยแจ้งให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างทุกคน ทราบว่าจะมีการเลิกจ้างลูกจ้างมาก่อน และไม่เคยดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ได้มีโอกาสได้ทดสอบฝีมือหรือแข่งขันเพื่อวัดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับตำแหน่งงานก่อนที่จะเลิกจ้าง แต่อย่างใด ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ ในการทำงานมายาวนานอันจะเป็นพื้นเพองสำคัญในการฟื้นฟูกิจการในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากเหตุ โกรธเคืองและไม่พอใจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ดังที่กล่าวแล้ว

กรณีกรรมการสหภาพแรงงานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองทราบว่าบุคคลใดบ้างที่เป็นกรรมการ สหภาพแรงงาน โดยทราบจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลางได้มีหนังสือสอบถามอำนาจหน้าที่ ของกรรมการสหภาพแรงงานไปยังผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองทราบว่าบุคคลใดบ้างที่เป็น กรรมการสหภาพแรงงาน ส่วนอนุกรรมการรวมทั้งแกนนำสมาชิกสหภาพแรงงานซึ่งรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จะมีการสื่อสารแจ้งกิจกรรมในแอปพลิเคชันไลน์กลุ่ม [REDACTED] ซึ่งมีผู้บริหารหลายคนเป็นสมาชิกกลุ่มไลน์อยู่ จึงทำให้ทราบได้ว่าลูกจ้างคนใดเป็นอนุกรรมการและแกนนำของสหภาพแรงงาน ด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เพราะเหตุไม่พอใจ ที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ในฐานะสมาชิก กรรมการ อนุกรรมการและแกนนำของสหภาพแรงงานดำเนินกิจกรรมของ สหภาพแรงงานที่แม้ในความเป็นจริงเป็นการใช้สิทธิในการปกป้องและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง

โดยส่วนรวมและการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูกิจการเพื่อให้องค์กรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างอย่างเป็นธรรม และชอบด้วยกฎหมาย และให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการผลิตหรือบริการของผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ ได้มีส่วนร่วมสำคัญในการฟื้นฟูกิจการแต่ผู้ถูกล่าวทากลับไม่ดำเนินการให้ถูกต้องไม่รับฟังข้อเรียกร้องและคำคัดค้านอย่างจริงจังและจริงใจกลับดำเนินมาตรการต่าง ๆ ในทางตอบโต้สภาพแรงงานและการเคลื่อนไหวของผู้ถูกล่าวทา ทั้ง ๒ คน จนกระทั่งในที่สุดก็ได้ตัดสินใจเลิกจ้างผู้ถูกล่าวทาทั้ง ๒ คน โดยเร่งด่วนทั้ง ๆ ที่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องลดจำนวนลูกจ้างอันสืบเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างองค์กรแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ถูกล่าวทาทราบว่า มีลูกจ้างจำนวน ๑๖ คน ที่ไม่เข้าร่วมโครงการใด ๆ เช่นเดียวกับผู้ถูกล่าวทาทั้ง ๒ คน และไม่ถูกเลิกจ้าง สำหรับลูกจ้างที่เป็นกรรมการสหภาพแรงงานจำนวน ๒๔ คน ถูกเลิกจ้างจำนวน ๘ คน คือผู้ถูกล่าวทาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ เข้าร่วมโครงการ ๒ คน จำนวน ๓ คน และเข้าร่วมโครงการกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่จำนวน ๑๓ คน การที่ผู้ถูกล่าวทาทั้งสองเลิกจ้างผู้ถูกล่าวทาทั้ง ๒ คน จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๒ (๒) พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำการอันไม่เป็นธรรม

ผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ โดยนาย [REDACTED] รักษาการแทนประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ผู้รับมอบอำนาจผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้อกล่าวหาว่าบริษัท [REDACTED] มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] ถนน [REDACTED] แขวง [REDACTED] เขต [REDACTED] กรุงเทพมหานคร ประกอบกิจการ ธุรกิจสายการบินและหน่วยธุรกิจซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการขนส่ง มี [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นกรรมการ และมีนาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทมีลูกจ้างประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน

ผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ รับว่าผู้ถูกล่าวทาทั้ง ๒ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ โดยมีวันเข้าทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ อัตราค่าจ้างแตกต่างกัน ซึ่งผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ ผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ ได้เลิกจ้างตามประกาศ เลิกจ้างเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ให้มีผลการเลิกจ้างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยมีการเลิกจ้างลูกจ้างตามประกาศจำนวน ๕๐๘ คน ส่วนผู้ถูกล่าวทาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ได้เลิกจ้างตามประกาศ เลิกจ้างเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้มีผลการเลิกจ้างวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยมีลูกจ้างตามประกาศจำนวน ๘๕๔ คน ซึ่งสาเหตุการเลิกจ้าง นั้น มีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรอันสืบเนื่องมาจาก ผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ เป็นสายการบินที่ให้บริการแก่ลูกค้าหรือผู้โดยสารเต็มรูปแบบ (Full service) และดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการบินในอดีต ผู้ถูกล่าวทาที่ ๑ สามารถประกอบธุรกิจจนมีกำไร และจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในช่วงประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการบินมีการแข่งขันที่สูงมาก เนื่องจากการขยายเครือข่ายเพิ่มความถี่เที่ยวบินและการเปิดเส้นทางบินใหม่ของทั้งสายการบินที่ให้บริการเต็มรูปแบบ (full service) และสายการบินต้นทุนต่ำ (low cost) มายังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้สายการบินที่ให้บริการเต็มรูปแบบบางสายการบินได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลของตนในด้านต้นทุนราคา เชื้อเพลิงเป็นกรณีพิเศษ ทำให้สายการบินเหล่านี้มีต้นทุนด้านราคาน้ำมันที่ต่ำกว่าท้องตลาดมากทำให้ได้เปรียบในการกำหนดราคาโดยสาร และบริการอื่น ๆ ประกอบกับสายการบินต้นทุนต่ำเองก็มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายการบินเชื่อมโยงเส้นทางบินระหว่างสายการบินภายในกลุ่มและการสร้างพันธมิตรทางการบินระหว่างสายการบินต้นทุนต่ำด้วยกัน พร้อมทั้งมีการแข่งขันด้านผลิตภัณฑ์และบริการ โดยการยกระดับ

ให้ใกล้เคียงกับสายการบินเต็มรูปแบบมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทางในหลายระดับหลายราคา การแข่งขันทางการตลาดของอุตสาหกรรมการบินย่อมสูงขึ้นอย่างมาก สำหรับประเทศไทยเองก็มีการปรับเปลี่ยนนโยบายโดยเปิดน่านฟ้าเสรีในปี ๒๕๔๙ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคาทั้งจากสายการบินต้นทุนต่ำที่ให้บริการอยู่เดิมและสายการบินต้นทุนต่ำรายใหม่ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องเผชิญกับสถานการณ์แข่งขันที่รุนแรงจากสายการบินต่างชาติที่ต้องการเข้ามาแข่งขันในประเทศไทย เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีคู่แข่งทางการค้าเพิ่มขึ้นหลายรายมีสายการบินต้นทุนต่ำบินทับเส้นทางการบินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จำเป็นต้องปรับลดจำนวนเที่ยวบินปรับลดจำนวนตารางการบินของลูกจ้างบนเครื่องบิน อันเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมในการสร้างรายรับให้ได้เช่นเดิม ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่ได้นิ่งเฉยได้พยายามศึกษาแนวทางในการปรับตัวและปรับโครงสร้างของฝูงบินและลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับการบินในประเทศไทยอย่างเต็มที่ แต่ด้วยความที่เป็นรัฐวิสาหกิจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ขาดความคล่องตัวในการบริหารจัดการต้นทุนและค่าใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมสายการบินเอกชนอื่น เนื่องจากมีข้อจำกัดในการดำเนินธุรกิจหลายประการไม่สามารถดำเนินการใด ๆ อาทิ การบริหารงาน การประกอบกิจการ การลงทุน การริเริ่มโครงการ กลยุทธ์ทางการค้าและการตลาดได้อย่างคล่องตัวเพียงพอ ในขณะที่อุตสาหกรรมการบินเป็นอุตสาหกรรมที่มีอัตราการแข่งขันสูงมาก ข้อจำกัดดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบภาวะขาดทุนสะสมอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดหลายปีทั้งนี้หากพิจารณางบการเงินย้อนหลังระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๒ จะเห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบปัญหาขาดทุนสะสมมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทโดยตลอด ต่อมาในปี ๒๕๖๓ ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ผู้ประกอบการธุรกิจทุกประเภทต่างได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจสายการบินที่ไม่อาจประกอบกิจการการบินขนส่งผู้โดยสารได้ตามปกติ เนื่องจากมาตรการปิดประเทศของแต่ละประเทศทั่วโลกทำให้ความต้องการเดินทางของบุคคลทั่วไปลดน้อยลงอย่างมากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เองก็เป็นหนึ่งในสายการบินที่ได้รับผลกระทบจากการไม่สามารถประกอบกิจการการบินได้ตามปกติอย่างมากจนทำให้ขาดกระแสเงินสดที่ต้องนำมาชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจทำให้ไม่มีความคล่องตัวในการบริหารกิจการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิกฤตการณ์ที่กระทบต่อธุรกิจการบินอย่างหนักทำให้กระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แล้วตัดสินใจขายหุ้นบางส่วนของตนให้แก่กองทุน [REDACTED] ทำให้กระทรวง [REDACTED] เหลือหุ้นอยู่ร้อยละ ๔๗.๘๖ ของหุ้นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงพ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยคณะกรรมการมีอำนาจอย่างเต็มที่และคล่องตัวเพียงพอในการบริหารงานธุรกิจการบิน จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยมุ่งหวังเมื่อการฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จจะสามารถกลับมาประกอบกิจการการบินได้อย่างมั่นคงต่อไปทั้งนี้ การเปลี่ยนสภาพจากรัฐวิสาหกิจมาเป็นบริษัทเอกชนทำให้การคุ้มครองแรงงานของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ อีกต่อไป แต่มาอยู่ภายใต้ความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ แทน ซึ่งความคุ้มครองแรงงานรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนมีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จำเป็นต้องปรับปรุงข้อบังคับการทำงานและเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้เป็นตามมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

นอกจากนี้แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและสภาพการจ้างให้สอดคล้องกับปริมาณงานและสถานการณ์การเงินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เพื่อรักษากระแสเงินสด และประคองกิจการให้สามารถดำเนินต่อไปได้ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการโดยก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีลูกจ้างมากกว่า ๒๐,๐๐๐ คน และมีภาระค่าใช้จ่ายด้านแรงงานจำนวนมากกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อเดือนซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมากและเป็นหนึ่งในค่าใช้จ่ายคงที่หลักของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ซึ่งในการฟื้นฟูกิจการต้องใช้เวลาดำเนินการในแต่ละกระบวนการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้สามารถรักษากระแสเงินสดได้เพียงพอจนกว่าแผนฟื้นฟูกิจการจะได้รับความเห็นชอบจึงต้องหารายได้ในทุก ๆ ทางและจำต้องลดค่าใช้จ่ายในทุกส่วนรวมถึงค่าใช้จ่ายด้านแรงงานด้วย ในการนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงได้จัดทำโครงการภาคสมัครใจต่าง ๆ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและรักษากระแสเงินสดให้อยู่จนกว่าแผนฟื้นฟูกิจการจะได้รับความเห็นชอบ ทั้งนี้ลูกจ้างส่วนใหญ่เข้าใจถึงสถานการณ์ที่ยากลำบากและเสียสละเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการลดเงินเดือนและลดวันทำงานระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ โครงการลาไม่รับเงินเดือนและค่าตอบแทน [REDACTED] ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ และเดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน ๒๕๖๔ ตามลำดับ และโครงการลาไม่รับเงินเดือนระยะยาว [REDACTED] ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๖๔ อย่างไรก็ตามเมื่อสถานการณ์โรคระบาดยังไม่สิ้นสุดและไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะกลับมาทำการบินตามปกติได้เช่นเดิมเมื่อใด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงได้จัดทำโครงการร่วมใจจากองค์กร [REDACTED] แผน A, B, และ C ตามลำดับ และด้วยเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่มีเงินสดเพียงพอที่จะจ่ายเงินช่วยเหลือในคราวเดียวจึงจำต้องขอผ่อนจ่ายเงินช่วยเหลือตามโครงการดังกล่าวซึ่งลูกจ้างเข้าใจและร่วมเสียสละเข้าร่วมโครงการทุกแผนรวมทั้งสิ้น ๖,๗๒๕ คน นอกจากการพยายามลดค่าใช้จ่ายด้านแรงงานลงแล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้สามารถแข่งขันได้ในอุตสาหกรรมการบินและให้สอดคล้องกับประมาณการทางการเงินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรใหม่เพื่อให้กระชับและมีประสิทธิภาพในการทำงานอย่างสูงสุด นอกจากนี้ยังต้องเปลี่ยนสภาพการจ้างของลูกจ้างให้เป็นไปตามมาตรฐานความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้สอดคล้องกับสถานะทางการเงินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ด้วย

การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและลดจำนวนลูกจ้างลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถือเป็นการดำเนินการสำคัญที่จะทำให้บรรดาเจ้าหนี้ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มั่นใจได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีแนวทางในการฟื้นฟูกิจการที่ชัดเจนและพร้อมที่จะทำทุกวิถีทางที่จะทำให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ เพราะต้องยอมรับว่าจำนวนลูกจ้างก่อนมีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรมีมากเกินไปและมีความจำเป็นและมีสายบังคับบัญชาหลายลำดับชั้นทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ไม่มีประสิทธิภาพและรวดเร็วเพียงพอหากไม่ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและปรับปรุงสภาพการจ้างเลยผู้ถูกกล่าวหาจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายด้านแรงงานหลักพันล้านบาทต่อเนื่องเรื่อยไปโดยที่ไม่มีรายได้จากการขนส่งผู้โดยสารอันเป็นกิจการหลักเลย หากเป็นเช่นนั้นบรรดาเจ้าหนี้ย่อมไม่ให้ความเห็นชอบกับแผนการฟื้นฟูกิจการอย่างแน่นอน อันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องล้มละลายไปในที่สุดและหากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องล้มละลายผู้ที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุดไม่ใช่บรรดาเจ้าหนี้หรือผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แต่เป็นลูกจ้างทุกคนที่จะตกงานในทันทีและมีโอกาสที่จะได้รับค่าชดเชยหรือเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต้องจ่ายเมื่อมีการเลิกจ้างน้อยมากเพราะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีหนี้สินล้นพ้นตัวจำนวนมากซึ่งกิจการใด ๆ ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวหากไม่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการย่อมต้องล้มละลายในที่สุด ทั้งนี้

การล้มละลายของกิจการใด ๆ ย่อมส่งผลกระทบให้บรรดาลูกจ้างทั้งหมดตกงานในทันทีและมีโอกาสได้รับค่าชดเชยและเงินใด ๆ ที่นายจ้างต้องจ่ายตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานเต็มจำนวนน้อยมาก เนื่องจากนายจ้างไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระหนี้ได้ลูกจ้างมีเพียงบุริมสิทธิเหนือกองทรัพย์สินของนายจ้างสำหรับค่าจ้างค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และเงินอื่นใดที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้นับถอยหลังขึ้นไปสี่เดือนแต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาทตามมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น การที่กิจการที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวจะกลับมาประกอบกิจการได้ตามปกติได้นั้น กิจการดังกล่าวต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการเพื่อกำหนดแผนการดำเนินกิจการและต่อรองจำนวนหนี้และวิธีการชำระกับบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหมด แผนการฟื้นฟูกิจการจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ลูกหนี้ต้องจัดทำขึ้นอย่างละเอียดรอบคอบและต้องแสดงให้เห็นว่ากิจการของตนมีโอกาสที่จะฟื้นฟูได้สำเร็จ เจ้าหนี้จึงจะเห็นชอบด้วยแผนหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน อาทิ ให้อภัยเงินเพิ่มเติมสำหรับกิจการการบินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นั้น จนถึงปัจจุบันยังไม่สามารถทำการบินขนส่งผู้โดยสารอันเป็นธุรกิจหลักได้ตามปกติทำให้ปริมาณงานลดลงไปมากกว่าครึ่งหนึ่งของสถานการณ์ปกติและคาดว่าธุรกิจการบินทั่วโลกยังคงต้องเผชิญกับความยากลำบากในการฟื้นตัวของธุรกิจการบินจนกลับสู่ระดับเดียวกับก่อนวิกฤตการณ์โรคระบาดอีกหลายปี ดังนั้น ปริมาณงานจึงมีไม่เพียงพอต่อลูกจ้างอยู่จำนวนมากและเป็นภาระค่าใช้จ่ายด้านแรงงานจำนวนมหาศาลต่อเดือน ด้วยเหตุนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรลดจำนวนลูกจ้างลงและเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้เหมาะสมกับปริมาณงานและสถานะทางการเงินในปัจจุบัน ดังนั้น ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ที่ผ่านมามีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ประชาสัมพันธ์กับลูกจ้างทุกคนให้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องปรับโครงสร้างลดทั้งสภาพการจ้างที่จะเปลี่ยนแปลงไปในช่วงดังกล่าว โดยขอให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต่อไปแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และตกลงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างและในช่วงเวลาเดียวกันนั้นได้เปิดโครงการร่วมใจจากองค์กร หรือ โครงการ [REDACTED] แผน B และ C เพื่อเป็นทางเลือกให้กับลูกจ้างที่ไม่ประสงค์จะทำงานต่อไป

ในการประชาสัมพันธ์และสื่อสารกับลูกจ้างผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดำเนินการทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการออกประกาศการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ภายใน [REDACTED] หรือ [REDACTED] ประชาสัมพันธ์ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ ประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Facebook การจัดทำคำถามตอบเกี่ยวกับเงื่อนไขและวิธีการแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ หรือการสมัครเข้าร่วมโครงการร่วมใจจากองค์กรหรือแม้กระทั่งจัดให้มีการพูดคุยระหว่างตัวแทนลูกจ้างในแต่ละหน่วย ผู้แทนสหภาพแรงงานกับคณะผู้ทำแผนในการประชุมประชาคม [REDACTED] เมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จากการประชาสัมพันธ์และสื่อสารกับลูกจ้างผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ลูกจ้างส่วนใหญ่เข้าใจและแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และตกลงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างจำนวน ๑๓,๔๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙ ของลูกจ้างทั้งหมด ลูกจ้างอีกส่วนรวมถึงลูกจ้างบางรายที่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองแต่ไม่ผ่านการกลั่นกรองเข้าใจและเสียสละเข้าร่วมโครงการ [REDACTED] แผน B และ C รวม ๔,๒๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดคงมีลูกจ้างส่วนน้อยที่ไม่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่รวมผู้กล่าวหา [REDACTED] คน คิดเป็นร้อยละ ๓ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด ซึ่งผลการที่ลูกจ้างรวมผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ไม่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และไม่สมัครเข้าร่วมโครงการร่วมใจจากองค์กรแม้ว่าจะมีการประชาสัมพันธ์แก่ลูกจ้างหลายครั้งและให้ข้อมูลโดยละเอียดแล้วก็ตามแสดงให้เห็นว่าลูกจ้างกลุ่มนี้

รวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ไม่มีความประสงค์จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อีกต่อไป ประกอบกับ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินงานตามโครงสร้างองค์กรใหม่ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงไม่มีงานให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และลูกจ้างอื่นทำอีกต่อไป หากไม่เลิกจ้างลูกจ้างกลุ่มนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเงินเดือนแก่ลูกจ้างกลุ่มนี้สูงถึงประมาณ ๓๒ ล้านบาทต่อเดือนอันจะกระทบต่อกระแสเงินสดของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จนไม่มีเงินสดเพียงพอในการดำเนินธุรกิจอีกต่อไป ทั้งยังส่งผลเสียด้านความรู้สึกของลูกจ้างส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงสร้างองค์กรใหม่โดยการยอมลดเงินเดือนและสวัสดิการต่าง ๆ แต่กลับกลายเป็นว่าคนที่ไม่ให้ความร่วมมือใด ๆ กลับได้รับเงินเดือนตามเดิมไปทุก ๆ เดือนโดยไม่ต้องทำงาน ดังนั้น การเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จึงมีความจำเป็นทั้งเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ให้สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรใหม่ และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกจ้างที่ได้เสียสละเพื่อองค์กรและร่วมมือในโครงสร้างองค์กรใหม่อื่นๆ การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรดังกล่าวยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ พร้อมปรับตัวเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงจนในที่สุดบรรดาเจ้าหนี้มั่นใจว่าเมื่อปรับปรุงโครงสร้างองค์กรแล้วจะมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดธุรกิจการบินสูงขึ้นเจ้าหนี้จึงมีมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาด้วยคะแนนสูงถึงร้อยละ ๙๑.๕๖ และเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนทั้งนี้ศาลล้มละลายกลางเห็นว่าการปรับโครงสร้างองค์กรซึ่งหากต้องเลิกจ้างลูกจ้างย่อมเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การประกอบกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดำเนินการต่อไปได้แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขในแผนฟื้นฟูกิจการที่ผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้และศาล โดยมีคณะกรรมการเจ้าหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และศาล กำกับดูแลตลอดกระบวนการฟื้นฟูกิจการ

กรณีการจัดตั้งสหภาพแรงงาน นั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทราบว่าหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีลูกจ้างรวมกลุ่มกันจัดตั้งสหภาพแรงงานถึง ๕ สหภาพแรงงาน รวมถึงสหภาพแรงงาน [REDACTED] ด้วย ส่วนจะมีลูกจ้างคนใดเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรืออนุกรรมการบ้างนั้น ไม่ทราบ โดยทราบแต่เพียงลูกจ้างที่เป็นกรรมการของสหภาพแรงงานซึ่งมีจำนวน ๒๔ คน โดยกรรมการสหภาพแรงงานจำนวน ๒๔ คน นั้น มีจำนวน ๘ คน ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างพร้อมกับลูกจ้างอื่นรวม ๕๐๘ คน มีผลเลิกจ้างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ คือผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ เนื่องจากไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ มีจำนวน ๓ คน ที่เข้าโครงการร่วมใจจากองค์กร และมีจำนวน ๑๓ คน ที่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ โดยผ่านการกลั่นกรองพร้อมกับยังคงทำงานอยู่จำนวน ๑๐ คน ส่วนอีกจำนวน ๓ คน ไม่ผ่านการกลั่นกรองทั้ง ๓ รอบ และถูกเลิกจ้างพร้อมกับลูกจ้างอื่นรวม ๘๕๔ คน มีผลเลิกจ้างวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๑ ที่กล่าวอ้างว่าได้ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค [REDACTED] แต่ก็เป็นกรณื่อดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ก็ได้มีการดำเนินการใด ๆ กับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๑ มาก่อน ส่วนกรณี ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ที่กล่าวอ้างว่าได้ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] นั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ทราบเรื่องดังกล่าวภายหลังจากการที่มีการเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ แล้ว จากเหตุผลและความจำเป็นข้างต้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้เลิกจ้างลูกจ้างที่ไม่แสดงความจำนงเข้ารับกรณกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และไม่สมัครเข้าโครงการร่วมใจจากองค์กรทุกคน รวมผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ คน ในการเลิกจ้างลูกจ้าง นั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่ได้เลือกปฏิบัติและไม่ได้พิจารณาเลยว่าลูกจ้างคนใดเป็นสมาชิก อนุกรรมการ กรรมการสหภาพแรงงานหรือการยื่นคำร้อง

ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ หรือศาลแรงงาน หรือไม่ และในความเป็นจริงผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่อาจทราบได้เลยว่าลูกจ้างคนใดบ้างเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน อนุกรรมการสหภาพแรงงาน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ พิจารณาเพียงว่าลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง นั้น เป็นลูกจ้างที่ไม่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และไม่สมัครเข้าโครงการร่วมใจจากองค์กร ซึ่งการไม่แสดงความจำนงและไม่สมัครเข้าร่วมโครงการใด ๆ ดังกล่าวแสดงได้ชัดเจนในตัวอยู่แล้วว่าลูกจ้างกลุ่มนี้รวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ไม่มีความประสงค์จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อีกต่อไป และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่มีงานใดที่จะมอบหมายให้แก่ลูกจ้างกลุ่มนี้เนื่องจากงานทั้งหมดถูกมอบหมายให้ลูกจ้างตามโครงสร้างองค์กรใหม่ ทำทั้งหมดแล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกเสียจากเลิกจ้างลูกจ้างที่ไม่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และไม่สมัครเข้าโครงการร่วมใจจากองค์กรรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ดังนั้น การเลิกจ้างครั้งนี้ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงมิใช่การเลิกจ้างเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ทำคำร้องหรือดำเนินการฟ้องร้อง หรือให้หลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือแรงงานสัมพันธ์ หรือต่อศาลแรงงาน หรือเป็นสมาชิก กรรมการ อนุกรรมการสหภาพแรงงานตามมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน กล่าวอ้าง แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่อาจรับผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดิมได้อีก เนื่องจากบางตำแหน่งงานไม่มีอยู่แล้วตามโครงสร้างองค์กรใหม่ ส่วนตำแหน่งงานที่ยังคงมีอยู่ตามโครงสร้างองค์กรใหม่ก็มีลูกจ้างที่แสดงความจำนงและผ่านการกลั่นกรองปฏิบัติงานอยู่แล้วในปัจจุบัน กรณีนี้จึงไม่มีงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใด ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะมอบหมายให้ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ทำได้หากรับผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน กลับเข้าทำงานย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ส่วนกรณีที่ผู้กล่าวหาอ้างว่าผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ พร้อมกับลูกจ้างอื่นอีกจำนวน ๑๖ คน นั้น เนื่องจากผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ในเบื้องต้นได้มีการแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ผ่านระบบแม้ในเวลาต่อมาจะได้ทำการยกเลิกการแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ก็ตาม แต่ได้ถูกจัดรวมเข้าในกลุ่มลูกจ้างที่แสดงความจำนงเข้ารับการสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แล้วแต่ไม่ผ่านการกลั่นกรอง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้เลิกจ้างในเวลาต่อมาพร้อมกับลูกจ้างอื่นอีกจำนวน ๘๕๔ คน ส่วนลูกจ้างอีกจำนวน ๑๖ คน ที่ผู้กล่าวหาอ้างว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่ไม่ถูกเลิกจ้างในคราวเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ นั้นมีลูกจ้างจำนวน ๑๕ คน ที่ไม่สามารถแสดงความจำนงเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ผ่านระบบในครั้งแรกได้เนื่องจากไม่มีตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานของลูกจ้างนั้นจึงได้รายงานปัญหาไปยังหน่วยงานที่ดูแลระบบการคัดเลือกและทำการแก้ไขระบบเพื่อให้แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่ลูกจ้างจำนวน ๑๕ คน นั้น ไม่ได้แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่อย่างใด ส่วนลูกจ้างอีกหนึ่งคนได้มีการเข้าระบบและแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่ได้มีการยกเลิกในเวลาต่อมาเป็นผลให้ลูกจ้างทั้ง ๑๖ คน ถูกจัดรวมเข้าในกลุ่มลูกจ้างที่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แล้ว แต่ไม่ผ่านการกลั่นกรองและถูกเลิกจ้างในภายหลังเช่นเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ พร้อมกับลูกจ้างอื่นรวม ๘๕๔ คน

กรณีนาย [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ชี้แจงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้รักษาการแทนประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัท [REDACTED] และเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทในขณะมีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ ซึ่งภายหลังจากที่ศาลล้มละลายกลาง

มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูจิตใจและแต่งตั้งผู้ทำแผนฟื้นฟูจิตใจแล้ว ผู้ทำแผนฟื้นฟูจิตใจจะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการ ทรัพย์สิน และกระทำการใด ๆ แทน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ คณะผู้ทำแผนฟื้นฟูจิตใจมอบอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ดูแลกิจการบริหารงานทั่วไปประจำวันของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามทางการค้าปกติต่อไปได้ ซึ่งรวมถึงการมอบอำนาจในการดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับการว่าจ้าง กำหนดค่าจ้าง ทำสัญญาจ้างพนักงาน และลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ รวมทั้งให้พนักงานและลูกจ้างพ้นจากหน้าที่หรือออกจากงาน หรือจัดการอย่างใด ๆ แก่พนักงานและลูกจ้างตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร และสามารถมอบอำนาจช่วงต่อไปได้ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้มอบอำนาจช่วงให้นาย [REDACTED] ประธานเจ้าหน้าที่สายทรัพยากรบุคคล เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ให้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับกิจการประจำต่าง ๆ ของสายทรัพยากรบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ รวมถึงการดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับการว่าจ้าง กำหนดค่าจ้าง ทำสัญญาจ้างพนักงาน และลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ รวมทั้งให้พนักงานและลูกจ้างพ้นจากหน้าที่หรือออกจากงาน หรือจัดการอย่างใด ๆ แก่พนักงานและลูกจ้างตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร ดังนั้น การดำเนินการใด ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และนาย [REDACTED] ส่วนแล้วแต่เป็นการดำเนินการในขอบอำนาจและเป็นการดำเนินการแทนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทั้งสิ้น ซึ่งการพิจารณาเลิกจ้างลูกจ้างรวมถึงผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ ที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่เป็นมติที่ประชุมคณะผู้ทำแผนฟื้นฟูจิตใจที่มีการหารือร่วมกัน มิใช่เป็นการตัดสินใจดำเนินการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียว ส่วนขณะที่มีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และนาย [REDACTED] ในฐานะผู้บริหารแผนฟื้นฟูจิตใจได้มอบอำนาจให้นาย [REDACTED] เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการตามหนังสือมอบอำนาจ ซึ่งการพิจารณาเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ เป็นการตัดสินใจของผู้บริหารแผน มิใช่เป็นการตัดสินใจของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียวเช่นกัน โดยคณะผู้ทำแผน และผู้บริหารแผนฟื้นฟูจิตใจ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีความจำเป็นต้องเลิกจ้างลูกจ้างรวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน เพื่อรักษากิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไว้ให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ โดยพิจารณาเพียงว่าลูกจ้างกลุ่มนี้เป็นกลุ่มลูกจ้างที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และไม่สมัครเข้าโครงการรวมใจจากองค์กรแสดงให้เห็นว่าไม่ประสงค์จะเดินทางไปภายใต้โครงสร้างองค์กรใหม่กับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ รวมถึงสวัสดิการและสภาพการจ้างใหม่อีกแล้ว ซึ่งการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านแรงงานลงให้สอดคล้องกับสถานะทางการเงินของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และปริมาณงานที่มีในระหว่างการฟื้นฟูจิตใจเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ฟื้นฟูจิตใจสำเร็จและกลับมาประกอบธุรกิจการบินในฐานะสายการบิน [REDACTED] ได้อย่างมั่นคงต่อไป ในการดำเนินการดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ใช้วิธีการขอความยินยอมจากลูกจ้างที่ประสงค์จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต่อไป โดยให้แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และให้ความยินยอมเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง ซึ่งเป็นกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติให้นายจ้างสามารถกระทำได้โดยชอบ สำหรับลูกจ้างที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ก็ยังคงอยู่ภายใต้โครงสร้างองค์กรเดิมและมีสภาพการจ้างเช่นเดิมแต่อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่อาจแบกรับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับลูกจ้างที่ไม่ประสงค์จะทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อีกต่อไป และไม่มีความที่จะมอบหมายให้ทำอีกต่อไปได้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงจำเป็นต้องเลิกจ้าง

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหา ข้อเท็จจริงของผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เนื่องจากสาเหตุใด

๒. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

๓. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ในฐานะนายจ้าง ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เนื่องจากสาเหตุใด นั้น ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยมีวันเข้าทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ อัตราค่าจ้าง แตกต่างกัน และผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [redacted] ซึ่งสหภาพ แรงงานได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลางเมื่อวันที่ [redacted] สิงหาคม [redacted] ซึ่งสหภาพ แรงงานได้จัดประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกเมื่อวันที่ [redacted] กันยายน [redacted] และมีการเลือกตั้งกรรมการสหภาพ แรงงานจำนวน ๒๔ คน โดยผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสหภาพแรงงาน ส่วนผู้กล่าวหาอื่นเป็นเพียงสมาชิกแต่มีบทบาทสำคัญ ในการทำคำร้องต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานในกรณีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ฉบับลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ที่ไม่เป็นคุณต่อลูกจ้างเป็นการเปลี่ยนแปลง สภาพการจ้างโดยมิได้มีการ ดำเนินการยื่นข้อเรียกร้องตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และทำคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานในกรณีขอให้กระทรวงแรงงานบริหารจัดการในส่วนกฎหมายเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ บังคับ ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในระหว่าง การฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งมีบทบาทสำคัญในการร้องเรียนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ต่อหน่วยงานของรัฐอีกหลาย หน่วยงาน นอกจากนี้ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ เคยทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค [redacted] ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ได้ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] กรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เพิกถอนสิทธิขายช่างภาคพื้นดินกับอากาศยาน สำหรับเหตุผลที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ไม่เข้าร่วมแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่เนื่องจากลูกจ้างที่สมัครเข้าสู่ กระบวนการกลั่นกรองต้องยินยอมเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างใหม่ที่ต่ำกว่าเดิมมาก โดยการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวเป็นการตัดและลดทอนสิทธิประโยชน์ อันเป็นการลดสภาพการจ้างของลูกจ้างและผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ที่เคยมีมาตลอดหลายสิบปีออกไป อีกทั้งลูกจ้างต้องทำสัญญาจ้างใหม่ซึ่งในขณะเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่ โครงสร้างองค์กรใหม่ ลูกจ้างจะไม่ได้เห็นสัญญาจ้างฉบับใหม่เพื่อประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด และการ ไม่เข้าร่วมกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ของผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ไม่ถือเป็นความผิดใด เป็นสิทธิของผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ที่จะขอรับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามสภาพการจ้างเดิม จึงเชื่อได้ ว่าการเลิกจ้างนั้นมาจากสาเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานทำคำร้องและให้ พยานหลักฐานต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นพนักงาน เจ้าหน้าทีตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และผู้กล่าวหาที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ เป็นอนุกรรมการ ผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค [redacted] ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน

สำนักงานสวัสดิการสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ปฏิเสธว่าไม่ได้เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [redacted] คน ตามที่กล่าวอ้าง แต่สาเหตุการเลิกจ้างนั้นเนื่องมาจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบปัญหาขาดทุนสะสมมาอย่างยาวนานประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการการบินได้ตามปกติจนกระทั่งต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการมีความจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการลงทุกด้านรวมถึงด้านแรงงานเพื่อรักษากระแสเงินสดไว้ให้เพียงพอต่อการประกอบกิจการในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ หนึ่งในมาตรการลดค่าใช้จ่ายด้านแรงงานคือการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยลดขนาดองค์กรลงให้เหมาะสมกับปริมาณงานและเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างของลูกจ้างให้เหมาะสมกับสถานะทางการเงินในปัจจุบันซึ่งในการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เปิดโอกาสให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะเดินทางไปกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทุกคนแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่หากลูกจ้างไม่ประสงค์จะทำงานต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีโครงการร่วมใจจากองค์กรอย่างไรก็ตามแม้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะใช้ความพยายามอย่างยิ่งในการสื่อสารกับลูกจ้างทุกคนให้เข้าใจเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและโครงการร่วมใจจากองค์กร แต่ก็ยังปรากฏว่ามีลูกจ้างจำนวนหนึ่งรวมผู้กล่าวหาทั้ง [redacted] คน ที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และไม่สมัครเข้าโครงการร่วมใจจากองค์กรด้วยเช่นกัน ปัจจุบันผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินงานตามโครงสร้างองค์กรใหม่ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น จึงไม่มีงานให้กับผู้กล่าวหาทั้ง [redacted] คนอีกต่อไป หากไม่เลิกจ้างลูกจ้างกลุ่มนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเงินเดือนแก่ลูกจ้างกลุ่มนี้จำนวนสูงถึงประมาณ ๓๒ ล้านบาทต่อเดือนไปเรื่อย ๆ อันจะกระทบต่อกระแสเงินสดของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จนอาจทำให้ไม่มีเงินสดเพียงพอ

จากข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าผู้กล่าวหาทั้ง [redacted] คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและผู้กล่าวหาที่ ๕ ถึงที่ ๑๑ เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๑๒ ถึงที่ ๑๕ เป็นอนุกรรมการผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค [redacted] ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ ละที่ ๒๗ ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] และสหภาพแรงงานได้ทำคำร้องต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ส่วนข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ กล่าวอ้างว่าประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจ นั้น ฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบภาวะขาดทุนสะสมต่อเนื่องมาโดยตลอดเมื่อพิจารณาจากงบการเงินย้อนหลังระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๒ ปรากฏขาดทุนสะสมกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และในปี ๒๕๖๓ ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ผู้ประกอบธุรกิจทุกประเภทต่างได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด ดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจสายการบินที่ไม่อาจประกอบกิจการการบินขนส่งผู้โดยสารได้ตามปกติ เนื่องจากมาตรการปิดประเทศของแต่ละประเทศทั่วโลกทำให้ความต้องการเดินทางของบุคคลทั่วไปลดน้อยลงอย่างมาก ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เองก็เป็นหนึ่งในสายการบินที่ได้รับผลกระทบจากการไม่สามารถประกอบกิจการการบินได้ตามปกติอย่างมากจนทำให้ขาดกระแสเงินสดที่ต้องนำมาชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจทำให้ไม่มีความคล่องตัวในการบริหารกิจการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิกฤตการณ์ที่กระทบต่อธุรกิจการบินอย่างหนักทำให้กระทรวง [redacted] ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แล้วตัดสินใจขายหุ้นบางส่วนให้แก่กองทุน [redacted] ทำให้กระทรวง [redacted] เหลือหุ้นอยู่ร้อยละ ๔๗.๘๖ ของหุ้นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงพ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑

โดยคณะกรรมการมีอำนาจเต็มที่และคล่องตัวเพียงพอในการบริหารงานธุรกิจการบิน จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยมุ่งหวังเมื่อการฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จจะสามารถกลับมาประกอบกิจการการบินได้อย่างมั่นคงต่อไป ซึ่งการขาดทุนสะสมของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นั้น เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าเป็นจริง ส่วนโครงการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เปิดโอกาสให้ลูกจ้างทุกคนแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่หากลูกจ้างไม่ประสงค์จะทำงานต่อไปผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีโครงการร่วมใจจากองค์กรซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินการในระหว่างทำแผนฟื้นฟูกิจการโดยลูกจ้างจำนวนหนึ่งรวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน รับประทานถึงโครงการแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และโครงการร่วมใจจากองค์กรแต่ไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วม จากข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่ายพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบภาวะขาดทุนสะสมอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้แปรสภาพจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทเอกชนแล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง ซึ่งระหว่างการทำแผนฟื้นฟูกิจการผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้กำหนดมาตรการลดค่าใช้จ่ายในทุก ๆ ด้านรวมถึงด้านแรงงานด้วย และหนึ่งในมาตรการลดค่าใช้จ่ายคือการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยลดขนาดองค์กรลงให้เหมาะสมกับปริมาณงาน และเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้เหมาะสมโดยเปิดโอกาสให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะเดินทางไปให้แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่หากไม่ประสงค์จะทำงานต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้มีโครงการร่วมใจจากองค์กร ซึ่งลูกจ้างทุกคนและผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน รับประทานถึงกระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และโครงการร่วมใจจากองค์กรของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ แต่ลูกจ้างจำนวนหนึ่งรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน ไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วมโครงการใด ๆ กับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินการตามโครงสร้างใหม่แล้วจึงไม่มีงานให้กับลูกจ้างที่ไม่เข้าร่วมสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ รวมผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงได้เลิกจ้างลูกจ้างนั้นรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน โดยเหตุที่ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ที่ไม่ได้แสดงความจำนงสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่ถูกเลิกจ้างภายหลังจากการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ แล้วนั้น พึงได้ว่าผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ในเบื้องต้นได้มีการแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ผ่านระบบแม้ในเวลาต่อมาจะได้ทำการยกเลิกการแสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ก็ตาม แต่ได้ถูกจัดรวมเข้าในกลุ่มลูกจ้างที่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แล้วแต่ไม่ผ่านการกลั่นกรอง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้เลิกจ้างในเวลาต่อมา ส่วนกรณีของผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน อ้างว่ามีลูกจ้างจำนวน ๑๖ คน ที่ไม่ได้แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ หรือโครงการร่วมใจจากองค์กรแต่กลับไม่ถูกเลิกจ้างพร้อมกับผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ นั้น ข้อเท็จจริงพึงได้ว่ามีลูกจ้างจำนวน ๑๕ คน ไม่สามารถแสดงความจำนงเข้ากระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ผ่านระบบในครั้งแรกได้ เนื่องจากไม่มีตำแหน่งงานที่เหมาะสม ต้นสังกัดของลูกจ้างนั้นได้รายงานปัญหาไปยังหน่วยงานที่ดูแลระบบการคัดเลือกและทำการแก้ไขระบบเพื่อให้แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่ลูกจ้างจำนวน ๑๕ คน นั้น ไม่ได้แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองเข้าสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่อย่างใด ส่วนลูกจ้างอีกหนึ่งคนได้มีการเข้าระบบและแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ แต่ได้มีการยกเลิกในเวลาต่อมาเป็นผลให้ลูกจ้างทั้ง ๑๖ คน ถูกจัดรวมเข้าในกลุ่มลูกจ้างที่แสดงความจำนงเข้ารับการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แล้วแต่ไม่ผ่านการกลั่นกรอง และถูกเลิกจ้างในภายหลังเช่นเดียวกับผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ จากข้อเท็จจริงและเหตุผลข้างต้นจึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๓ คน มีสาเหตุ

มาจากประสบปัญหาการขาดทุนสะสมต่อเนื่องยาวนาน นำไปสู่การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อลดค่าใช้จ่ายเป็นไปตามแผนฟื้นฟูกิจการมิใช่เพราะเหตุตามที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน กล่าวอ้าง

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่นั้น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้วว่า การเลิกจ้างมาจากสาเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ประสบภาวะขาดทุนสะสมอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดและภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้แปรสภาพจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทเอกชนแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลาง ซึ่งระหว่างการทำแผนฟื้นฟูกิจการผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้กำหนดมาตรการลดค่าใช้จ่ายในทุก ๆ ด้านรวมถึงด้านแรงงานด้วย และหนึ่งในมาตรการลดค่าใช้จ่ายคือการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยลดขนาดองค์กรลงให้เหมาะสมกับปริมาณงานและเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้เหมาะสมโดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกจ้างที่ประสงค์จะเดินหน้าต่อไปให้แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่แต่หากไม่ประสงค์จะทำงานต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้มีโครงการร่วมใจจากองค์กรซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน รับทราบแต่ไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วมแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และโครงการร่วมใจจากองค์กรกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินการตามโครงสร้างใหม่แล้วจึงไม่มีงานให้กับผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ที่ไม่เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ และพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างลูกจ้างทุกคนที่ไม่เข้าร่วมแสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่โดยมิได้เลือกปฏิบัติเฉพาะผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน หรือลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือกรรมการสหภาพแรงงาน หรืออนุกรรมการสหภาพแรงงาน หรือลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับการทำคำร้อง หรือให้หลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือแรงงานสัมพันธ์ หรือทำคำฟ้องต่อศาลแรงงาน โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรรมการสหภาพแรงงานที่เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่ที่ผ่านมาการกลั่นกรองก็ได้ถูกเลิกจ้าง หรือลูกจ้างที่ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] พร้อมกับผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ที่ได้เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่และผ่านการกลั่นกรองก็ได้ถูกเลิกจ้างเช่นเดียวกัน อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้รับทราบถึงกรณีของผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ ทำคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [redacted] ภายหลังจากที่มีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ แล้ว โดยรับทราบจากที่พนักงานตรวจแรงงานมีหนังสือที่ สป [redacted] ลงวันที่ [redacted] มิถุนายน [redacted] เรื่อง ขอเชิญพบพนักงานตรวจแรงงาน และให้ไปพบในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ส่วนกรณีของผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ที่ได้ทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานภาค [redacted] เมื่อปี ๒๕๖๒ นั้น เห็นว่าไกลเกินกว่าที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ไม่พอใจด้วยเหตุดังกล่าวและนำมาเป็นเหตุเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๒๑ ในครั้งนี้ กรณีจึงฟังได้ว่าการเลิกจ้างมิใช่เพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน เป็นอนุกรรมการสหภาพแรงงาน ทำคำร้อง ให้พยานหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือแรงงานสัมพันธ์ และทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานตามกล่าวอ้าง การเลิกจ้างจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม

ประเด็นที่ ๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ในฐานะนายจ้างฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ จากข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้รักษาการแทนประธาน

เจ้าหน้าที่บริหารของบริษัท [REDACTED] และเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท ในขณะที่มีการเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ ซึ่งภายหลังจากที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการและแต่งตั้งผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการจะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการ ทรัพย์สิน และกระทำการใด ๆ แทน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ โดยเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ คณะผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการมอบอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ดูแลกิจการบริหารงานทั่วไปประจำวันของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามทางการค้าปกติต่อไปได้ซึ่งรวมถึงการมอบอำนาจในการดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับการว่าจ้าง กำหนดค่าจ้าง ทำสัญญาจ้างพนักงานและลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ รวมทั้งให้พนักงานและลูกจ้างพ้นจากหน้าที่หรือออกจากงาน หรือจัดการอย่างใด ๆ แก่พนักงานและลูกจ้างตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร และสามารถมอบอำนาจช่วงต่อไปได้ ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๒ ได้มอบอำนาจช่วงให้นาย [REDACTED] ประธานเจ้าหน้าที่สายทรัพยากรบุคคล เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ให้มีอำนาจดำเนินการ และภายหลังจากที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการและแต่งตั้งผู้บริหารแผน โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการด้วย ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และนาย [REDACTED] หนึ่งในผู้บริหารแผน ได้มอบอำนาจให้นาย [REDACTED] เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้มีอำนาจดำเนินการแทน ดังนั้น การดำเนินการใด ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ล้วนแล้วแต่เป็นการดำเนินการในขอบอำนาจ และเป็นการดำเนินการแทนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าการพิจารณาเลิกจ้างลูกจ้างรวมถึงผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน ที่ไม่แสดงความจำนงเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองสู่โครงสร้างองค์กรใหม่เป็นการตัดสินใจดำเนินการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียวเป็นการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการที่มีการหารือร่วมกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจคณะผู้ทำแผน และเป็นหนึ่งในผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้มอบอำนาจช่วงและมอบอำนาจให้นาย [REDACTED] ดำเนินการมีหนังสือเลิกจ้างลูกจ้างรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่มีเจตนาที่จะกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่เป็นนายจ้างต้องเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ ผู้ถูกกล่าวหา ที่ ๒ จึงมิได้กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้นายจ้างฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ ผู้กล่าวหาที่ ๒ จึงมิได้กระทำการใด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ (๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เลิกจ้างนาย [REDACTED] กับพวกรวม [REDACTED] คน ผู้กล่าวหา ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และนาย [REDACTED] ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไม่ได้กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ที่เป็นนายจ้างต้องฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ จึงมิได้กระทำการใด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้องของผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน

ลงชื่อ

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ประธานกรรมการ

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นางนิตยา อัยราวงศ์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

ลงชื่อร้อยเอก [REDACTED] กรรมการ
(สำเริง ชนะสิทธิ์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายพนัส ไทยล้วน)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายชัยพร จันทนา)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายสมิตร จันทรสว่าง)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการและเลขานุการ
(นางสาวรัตเกล้า เขาวลิต)
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ฯลฯ

บัญชีรายชื่อแนบท้ายคำสั่ง

ผู้กล่าวหา ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง สุดท้าย	อายุงาน		ค่าจ้าง สุดท้าย	ค่าเสียหาย (บาท)
			ปี	เดือน		
๑	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๓	๑๑	[REDACTED]	๕,๕๑๓,๐๖๐
๒	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๑๕	๑๑	[REDACTED]	๒,๑๑๖,๑๙๘
๓	นาง [REDACTED]	[REDACTED]	๓๐	๔	[REDACTED]	๔,๘๙๕,๗๘๐
๔	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๔	๖	[REDACTED]	๔,๒๖๕,๘๐๐
๕	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๔	๖	[REDACTED]	๔,๐๕๐,๐๐๐
๖	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๔	๗	[REDACTED]	๔,๕๐๙,๙๘๐
๗	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๕	๘	[REDACTED]	๓,๘๖๙,๑๘๔
๘	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๓๐		[REDACTED]	๔,๙๕๐,๑๒๖
๙	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๕	๘	[REDACTED]	๓,๖๔๙,๗๑๐
๑๐	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๓๐	๘	[REDACTED]	๕,๒๐๘,๕๑๑
๑๑	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๑	๗	[REDACTED]	๓,๓๖๐,๔๙๐
๑๒	[REDACTED]	[REDACTED]	๒๖	๑๐	[REDACTED]	๔,๕๕๙,๓๐๘
๑๓	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๘	๑	[REDACTED]	๔,๗๐๕,๖๔๐
๑๔	[REDACTED]	[REDACTED]	๑๖	๖	[REDACTED]	๓,๑๕๑,๗๔๘
๑๕	[REDACTED]	[REDACTED]	๓๐	๑๑	[REDACTED]	๕,๔๕๙,๐๐๐
๑๖	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๓๐	๑	[REDACTED]	๔,๘๕๖,๕๑๑
๑๗	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๕	๘	[REDACTED]	๓,๕๓๓,๘๗๓
๑๘	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๑๙	๖	[REDACTED]	๗,๔๙๓,๙๘๒
๑๙	นาง [REDACTED]	[REDACTED]	๓๖	๓	[REDACTED]	๕,๐๓๘,๓๒๐
๒๐	นางสาว [REDACTED]	[REDACTED]	๓๓	๑	[REDACTED]	๕,๐๓๘,๓๒๐
๒๑	นางสาว [REDACTED]	[REDACTED]	๓๒	๙	[REDACTED]	๔,๕๐๐,๐๐๐
๒๒	นาง [REDACTED]	[REDACTED]	๓๓	๑	[REDACTED]	๕,๐๓๘,๓๒๐
๒๓	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๔	๕	[REDACTED]	๔,๓๕๐,๐๐๐
๒๔	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๒๙	๑๑	[REDACTED]	๕,๖๗๖,๐๖๐
๒๕	นาง [REDACTED]	[REDACTED]	๓๓	๗	[REDACTED]	๕,๐๓๘,๓๒๐
๒๖	นาย [REDACTED]	[REDACTED]	๓๑	๕	[REDACTED]	๖,๙๗๒,๑๘๐
๒๗	[REDACTED]	[REDACTED]	๓๑	๔	[REDACTED]	๗,๕๙๕,๙๔๐

หมายเหตุ: ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ เลิกจ้างมีผลวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔
ผู้กล่าวหาที่ ๒๖ และที่ ๒๗ เลิกจ้างมีผลวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔